

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/105/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125010261
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125010261.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a Mgr. Stanislava Kováča, v trestnej veci odsúdeného A. B., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 11.04.2025 pod sp. zn. 108PP/6/2025, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10.06.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods.2, ods. 3, § 67 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 68 ods.5 Trestného zákona, zamietol návrh ods. A. B., nar. XX. XXXX XXXX v C., trvale bytom D., E. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/45/2014 z 29. októbra 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/125/2014 z 12. februára 2015 a rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/162/2009 z 31. januára 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3To/31/2011 zo 14. júla 2011. Okresný súd svoje rozhodnutie zdôvodnil (skrátene) v podstate tým, že odsúdený bol počas výkonu trestu viackrát disciplinárne potrestaný (v súčte 8), disciplinárne odmenený bol 6 krát, čo nenásvedčuje jeho zlepšeniu sa a teda splneniu prvej a zároveň i druhej materiálnej podmienky citovanej v § 66 TZ, preto jeho návrhu na podmiennečné prepustenie nevyhovel.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený A. B., ktorú písomne zdôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne.

V sťažnosti uviedol, že s rozhodnutím okresného súdu nie je spokojný a podanou sťažnosťou sa domáham jeho zmeny. Z písomného hodnotenia vypracovaného riaditeľom ústavu vypláva, že jeho správanie počas pobytu vo výkone trestu je hodnotené pozitívne. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava, vo veciach osobnej potreby si udržiava poriadok na primeranej úrovni. Pokyny personálu plní bez pripomienok, v kolektíve odsúdených konflikty nevyhľadáva. Mal aj 6 disciplinárnych odmien. Súd poukázal na skutočnosť, že jeho resocializačná prognóza sa javí ako menej priaznivá z dôvodu opakovanej trestnej činnosti. Súd v odôvodnení svojho uznesenia uvádza, že napriek skutočnosti, že splnil formálnu podmienku potrebnú na podmiennečné prepustenie, nesplnil druhú z materiálnych podmienok - prognózu, že budem viesť riadny život, pretože sa opakovane dopustil trestnej činnosti, čo vyplýva aj z registra trestov. Myslí si, že súd by nemal automaticky predpokladať, že bude pokračovať v trestnej činnosti, len z dôvodu protiprávneho konania v minulosti. Veľmi ľutuje, čoho sa dopustil. Má doma rodinu, ktorá ma snahu o jeho zaradenie do riadneho života. Má zabezpečenú taktiež aj prácu ako aj bývanie. S poukazom na uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Trnave podľa ustanovenia § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil uznesenie Okresného súdu Trnava a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol, prípadne, aby po zrušení uznesenia Okresného súdu sám vo veci rozhodol

podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, a to tak, že vyhovie jeho návrhu a podmienične ho prepustí z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu a prípadne nariadi aj probačný dohľad.

Krajský súd ako nadriadený súd okresnému súdu podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienične prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona, ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienične prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona, osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmienične prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 ods. 5 Trestného zákona, opätovné podmieničné prepustenie z výkonu toho istého trestu nie je možné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa rozhodol správne, keď po dostatočne vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí konštatoval nesplnenie zákonných podmienok na podmieničné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Správne vyhodnotil, že hoci formálna (časová) podmienka podľa §§ 66, 67 a 68 bola splnená, odsúdený nenaplnil materiálne podmienky podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona.

Súd prvého stupňa podrobne rozobral správanie odsúdeného počas výkonu trestu a dôvodne dospel k záveru, že odsúdený nepreukázal polepšenie, ktoré by zakladalo dôvodné očakávanie, že po prepustení bude viesť riadny život. Už samotné správanie odsúdeného počas výkonu trestu – opakované disciplinárne previnenia (až osemkrát v rôznych formách), jeho dlhodobá neschopnosť dodržiavať ústavný poriadok vo viacerých zariadeniach, neúčast' na žiadnych formách vzdelávania alebo rekvalifikácie, ako aj jeho nevhodný postoj k pracovným povinnostiam jednoznačne svedčia o tom, že odsúdený nepreukázal nápravu v zmysle požadovanom zákonom.

Súd prvého stupňa správne zdôraznil, že samotné zahľadenie disciplinárnych trestov nemá za následok vymazanie ich významu z pohľadu hodnotenia správania odsúdeného a jeho celkovej schopnosti rešpektovať pravidlá. Opakovane uložené tresty, takmer každý rok počas výkonu trestu, naznačujú, že odsúdený nezískal vnútorný rešpekt k pravidlám výkonu trestu ani k autoritám.

Rovnako správny bol záver súdu, že ani čiastočné zlepšenie správania v poslednom období nemožno považovať za dostatočný dôkaz skutočného polepšenia. Adaptácia na podmienky výkonu trestu nesmie byť zamieňaná za autentickú vnútornú zmenu, ktorá je predpokladom úspešnej resocializácie. Súd prvého stupňa teda dôvodne považoval prvú materiálnu podmienku za nesplnenú.

Za tejto situácie už nebolo potrebné podrobne rozoberať trestnú minulosť odsúdeného, keďže nesplnenie prvej materiálnej podmienky samo osebe zakladá dôvod na zamietnutie návrhu na podmieničné prepustenie. Z tohto dôvodu súd mohol skonštatovať nesplnenie aj tretej zákonnej podmienky – očakávania, že odsúdený povedie na slobode riadny život. Tento záver súd dôvodne oprel o zistenie, že u odsúdeného absentuje vnútorná motivácia k náprave, ako aj o jeho opakované zlyhania v minulosti, keď mu boli viackrát dané šance prostredníctvom podmieničných trestov, ktoré však nevyužil, čo viedlo až k nariadeniu ich výkonu.

Preto nebolo v danom prípade potrebné podrobnejšie analyzovať celú trestnú minulosť odsúdeného, pretože samotné jeho aktuálne správanie vo výkone trestu postačuje na záver, že zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie splnené neboli. Uznesenie súdu prvého stupňa preto treba považovať za vecne správne.

K sťažnostným námietkam odsúdeného sťažnostný súd uvádza, že tieto nie sú dôvodné, a to najmä z dôvodu pretrvávajúcich negatívnych prejavov jeho správania počas výkonu trestu odňatia slobody, ktoré jednoznačne svedčia o tom, že nedošlo k jeho skutočnému polepšeniu.

Ako správne uviedol súd prvého stupňa, u odsúdeného bolo zaevidovaných osem disciplinárnych trestov počas výkonu trestu, a to aj napriek tomu, že sa výkon trestu odvíjal v rôznych ústavoch a bezpečnostných režimoch. Tieto disciplinárne postihy, ukladané takmer v pravidelných intervaloch, poukazujú na dlhodobé problémy s rešpektovaním pravidiel, autorít a povinností vyplývajúcich z ústavného poriadku. Ich počet a frekvencia výrazne spochybňujú názor odsúdeného, že ide o bezproblémového odsúdeného pripraveného na návrat do spoločnosti.

Z dostupnej dokumentácie vyplýva, že ide nielen o formálne previnenia, ale aj o závažnejšie porušenia – napríklad prechovávanie nepovolených predmetov (časopis, zapaľovač, CA moduly), arogantné správanie voči príslušníkovi či opakované nedodržanie režimu. Tieto konania nemožno zľahčovať ako ojedinelé či bezvýznamné – ide o prejavy nedisciplinovanosti, nerešpektovania pravidiel a absencie vnútorného hodnotového posunu.

Skutočnosť, že niektoré z týchto trestov boli formálne zahladené, nemá za následok ich bezvýznamnosť z pohľadu hodnotenia materiálnej podmienky podmiennečného prepustenia. Zahladienie trestov neznamena, že k porušeniam nedošlo, ale len že sa na ne formálne neprihliada pri ďalších disciplinárnych konaniach. Pri rozhodovaní o polepšení a resocializačnej prognóze však majú tieto prejavy zásadný význam, pretože vypovedajú o charaktere odsúdeného a jeho schopnosti, či skôr neschopnosti dlhodobo dodržiavať pravidlá.

Navyše, odsúdený počas výkonu trestu neabsolvoval žiadnu rekvalifikáciu, nevykazoval záujem o pracovné zapojenie (z pracoviska bol vyradený pre slabý výkon), čím sám nevyužil možnosti, ktoré by mohli svedčiť o jeho aktívnom úsilí o nápravu. Chýbajúci progres v oblasti pracovných návykov, vzdelávania a osobnostného rozvoja ďalej oslabuje predpoklad, že po prepustení bude schopný žiť riadnym životom.

Z uvedeného vyplýva, že správanie odsúdeného vo výkone trestu nie je možné hodnotiť ako uspokojivé z hľadiska zákonných kritérií na podmiennečné prepustenie. Jeho sťažnosť vyjadruje len subjektívny nesúhlas s rozhodnutím, avšak nevyvracia objektívne zistené skutočnosti o jeho opakovaných zlyhaniach a nedostatku dôkazov o skutočnom polepšení.

Z uvedených dôvodov považoval senát Krajského súdu uznesenie Okresného súdu Tmava za vecne správne, keďže súd prvého stupňa vyhodnotil všetky rozhodné skutočnosti v súlade so zákonom, vykonal potrebné dokazovanie a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Na základe toho dospel k zákonnému a logickému záveru o nesplnení materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Sťažnosť odsúdeného smerovala výlučne proti hodnoteniu jeho osoby, pričom neuvádza žiadne právne relevantné skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť napadnutého uznesenia. Senát krajského súdu preto uznesenie okresného súdu potvrdil ako vecne správne a sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.